

щемъ въ свѣщенната си обхода, освѣтъ: Божіа законъ, и Негова страхъ. Първо: свѣщенника дѣто излѣзалъ възъ отъ предѣли тѣ на свѣтото предпазване въ званіето си чрезъ—пó голѣмото мѣ вниманіе на печалба, та свѣкѣпилъ и дрѣго званіе при свѣщенничеството, и обогатенъ вышше. Второ, и който съсъ едно отвращеніе къмъ дрѣгитѣ званіа, и съсъ едно отчлание свѣщеннодѣкствова спорѣдъ неравното съ нѣждните мѣ поддържанье.

Яко и двата вида отъ тѣзы свѣщенницы да свѣщеннодѣкствоватъ, нѣ недостаточни сж въ длъжностыте си. Първиа отъ мързата си гордостъ неможи да стори снизхожденіе съ най оскѣдніа отъ христіените.—И вториа отъ равекото си ѳниженіе не можи да съотвѣтствѣва на най богатиа, отъ паството си. По това надлежи ѳмѣкренното препитаніе и въ двата вида за свѣщенницитѣ, на всака мѣстна Черковна часть; за да бы могли да спазимъ народно за потомството си тѣзи свѣта и непорочна Православна и прадѣдна отъ толковы вѣковы вѣра,—отъ бѣрните вѣтрове на житейскыте грижи.

Нѣ здравомыслѣнитѣ, благожелателите и лювоспѣшителите на нашата Българска Черква не ще говорѣтъ противното на свѣщенническото поддържанье. Освѣтъ доброто; нѣ ще прѣхвѣратъ и рѣкѣтъ: „това можи да бѣди като сж рѣши Черковніа ны възпросъ,“ за това ныи ще сж обзрнемъ съсъ дѣмыте си къмъ тѣхъ. Защо братѣ? Защо да сж не по трѣдимъ за необходими те на Черква-та ны порядочны дѣла и ѳстройства?—И, ако сж предварително непотрѣдимъ, какъ можимъ сравни ождаемото наше жаланіе за рѣшеніето на възпроса, съсъ ождаемото жаланіе на Христіенина за Св.